

SŐT

(köszöntő helyetti köszöntő)

Aczél Petra

petra.aczel@uni-corvinus.hu

Hat szóból áll a köszöntőm. Na, persze, az izgatott, konferenciára készülő közönségnek, és az egyelőre a háttérből, a többiek között elvegyülve figyelő ünnepeltnek sem ígérhetem, hogy pont hat szó lesz – ez csak amolyan retorikus jóindulat-megnyerés volt. De azért akkorát mégsem hazudok. Hat szó szervezi a mondanivalómat, amelynek a végén... De ne siessünk ennyire előre! Most egy akrosztichon-szerű rejtvény megfejtésére hívom tehát Önöket.

Sőt nemcsak Önöket, hanem mindenkit, akinek talán a márciusi dátum nem is mond annyit, mint az egész Horányi-életmű. Az az alkotó gondolkodás, amellyel Horányi Özséb a semmiből valamit teremtett. Valószínű, hogy csak ezzel a merészül ráígérő, bátran bölcs, igazodás helyett igazságot kereső tehetséggel lehet mindazt elvégezni, amit Ő. Legyen hát az első szó a **SŐT**. Merthogy mindaz, amit róla tudunk, mindig kiegészíthető – és az is lesz – egy 'sőt'-tel.

Még nem ismertem őt személyesen, amikor először hallottam róla, olvastam tőle. Hányan vagyunk így? Sok százan-ezren.. De azután, a kommunikáció- és médiatudományi bolognai szakindítási megbeszélések egyikén, valahol Esztergomban a találkozás pillanata is eljött. Sokan voltunk azon az ülésen, de Ő, Tanár Úr, ott várt az ajtóban – egyébként mindegyikünket – a nevemen szólított és ismerősként köszöntött. Mintha tudott volna rólam: hogy küzdök, munkálkodom, igyekszem. A vele való megbeszélésen minden résztvevőnek volt jelentősége. Ez volt az ő igazi ajándéka nekünk, miközben bölcsen irányított minket. 12 éve már ennek, de akkor rájöttem egy nagy titokra. Hogy az igazi nagyság mindig közeli. Még mindig emlékeszem. Legyen hát a második szó a **MÉG**. Még akkor is, ha nem elég ünnepélyes kifejezés, azért pontosan ragadja meg, hogy sok minden következhet ez után.

Csak annyit is elég volna mondani, laudálva, hogy Horányi Özséb a hazai kommunikáció- és médiatudomány alapítója, sok ezer alap- mesterszakos és doktori hallgató szellemi atyja, inspirálója; példakép, hogy érdemes, hogy kell, de leginkább, hogy lehet. Lehet-e? Kérdezzük vissza, és ő ma is, fáradhatatlanul, a keresztény értelmiségi társadalmi felelősségével azt mondja, azt nyilatkozza, azt üzeni, hogy igen. Lehet. Csak végre higgyük el! A harmadik szó a **CSAK**. Ez a makacs, rövidke szó, amelynek terjedelmi szerénységét csak ereje múlja felül.

Most viszont már nem állhatunk meg, jöjjön a még személyesebb köszönet és köszöntés. Arról, hogy hogy mi, tanítványok, kollégák, itt a Corvinuson, a BME-en, Pécsen, a Pázmányon, és még hány helyen, mennyit tanultunk tőle. Személyes tanácsaiból, intéseiből, játékos feddéseiből. Hogy mennyit merítettünk abból, amit és ahogy mondott. A beszél-

getésekből, de leginkább a kérdésekből és a tömörségükért is feledhetetlen megerősítésekből. Jöjjön negyedik szóként a **MOST**. Most kell elmondani mindezt. Most is el kell mondani, hisz olyan jól esik köszönni.

Kezdődik mindjárt a mai konferencia, itt a Corvinus Akvárium termében, ahonnan mindent látunk és amely mindenhol látszik. Kezdődjék az ünnepi tanácskozás, amelyen kivételes előadók ígérnek komoly szellemi kihívásokat. Tanár Úrnak való ajándék ez, csak ez illik igazán Hozzá. Kár tehát elfoglalnom a sokkal izgalmasabb szavak előtt a helyet-időt. Az ötödik szó így hát egy ígéret: a **KEZDŐDIK**.

Minden, amit eddig nem tudtam akadozó, hatszavas köszöntőmmel elmondani mégsem marad kimondatlan. Ott van Őt tükröző munkáinkban, „tudományunkban”, magatartásunkban tanítványainkkal és kollégáinkkal. Ott van a hazai kultúrában és közgondolkodásban, az egyetemeken, ahol gondolkodni, beszélni és felelősséget vállalni tanítanak embereket. Minden, ami elmaradt a beszédből, ott van a mai alkalom ünnepélyességében. **MINDEN** – ez a hatodik szó.

Merthogy, ami elmaradt a köszöntőből, az ott van ennek a születésnapnak, ennek a szép, páratlanul kerek évfordulónak az üzenetében is, ott van abban a mondatban, amit a hat szó kiad, ha összeolvassuk – Mészöly Miklóst is idézve immár:

„Sőt, még csak most kezdődik minden!”

Ez Önhöz szól, Tanár Úr. Isten éltesse és áldja!